

ИВАН СЕЛСКИЯТ

Има на света хора, без които колелото на живота не би вървяло правилно. Не е тук думата за големите хора — за царе, за министри, за началници, за прочие, без съществуването на които не би имало никакъв предмет по история в училищата, и цветистата ежедневна преса би била нещо непознато.

Тук въпросът не е за предопределените хора, които градят световната история, а за прости, неизвестни, незаписани никъде имена. Изгубени из човешкия мравуняк хорица по земята, на които ние не даваме никакво значение, но без които, все пак, колелото на живота не би вървяло правилно.

Те не са герои, не са мъченици, нито на идеите, нито на труда, нито на науката. Те са просто живи работи, които чакат да натиснеш само копчето — и ето че са осъществени желани или нежелани събития, които, наредени хронологически, ние наричаме колелото на живота.

В наше село това колело на живота, въпреки дълбоката кал, в която е затънало от край време, върви съвсем правилно.